

متن پرسش

سلام علیکم و رحمت الله: ضمن عرض خسته نباشید و خدا قوت استاد عزیز بنده در مورد استاد داوری اردکانی دچار حیرت شدم از طرفی ایشان منتقد فرهنگ و تمدن غرب هستند ولی از طرفی با سیاستمداران غرب زده کشورمان رابطه بسیار خوبی دارند و گاهی از غرب زده ها تمجید هم می کنند. مثلا در سایت صدانت دیدم ایشان در تمجید از محمد خاتمی می گویند خاتمی وقتی از آزادی سخن می گوید می داند از چه حرف می زند در حالی که بستر و آبشخور امثال خاتمی ها تفکر مفتضح غربی است. یا در پیام تسلیت خود در مورد فوت آقای محمد جواد طباطبایی این پیام را نوشتند: متن کامل پیام رضا داوری اردکانی به این شرح است. هوالباقی؛ مرگ چنین خواجه نه کاریست خرد درگذشت استاد سیدجواد طباطبایی ماتمی بزرگ برای علم و اندیشه تاریخی و سیاسی ایران است. دانایی با مرگ سخت نمی‌گیرد، اما مرگ کسی که در دیار نه چندان قدردان دانایی و نظر، دهها سال همواره انیس مطالعه و تحقیق و تأمل بوده و درک و فهمی تازه از تاریخ و سیاست آورده است، حادثه‌ای کوچک نیست. طباطبایی دانشمند و صاحب‌نظری ممتاز بود و اگر گاهی تلخی و تندى در زبانش می‌بینیم من آن را بر غیرتی که نسبت به دانایی و تفکر داشت حمل می‌کنم. بی تردید او تأثیرگذارترین محقق معاصر در علم و فلسفه سیاسی ایران معاصر بود و آثار خوبی نوشت که ماندگار خواهد بود. این ماتم را به خانواده و بازماندگان و دوستان و همکاران و شاگردان ایشان تسلیت می‌گویم و از خدای بزرگ برای درگذشته گرامی طلب رحمت می‌کنم. رضا داوری اردکانی ۱۰ اسفند ۱۴۰۱ گاهای بین سیاست ورزی و رفتارها ایشان بین گفته هایشان فاصله زیادی دیده می‌شود و این قضاوت در مورد ایشان را بسیار سخت می‌کند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اتفاقاً باید آقای دکتر داوری را همین‌طور ببینیم که به نظر بنده، فراسوی این نوع تقسیم‌بندی‌ها قرار دارند آنهم از زاویه دیدی که خود ایشان به موضوعات می‌نگرند. با این که بنا نداشتم نامه جناب آقای دکتر داوری را که برای بنده نوشتند؛ عرض کنم ولی با توجه به سؤال شما، لازم بود برای هرچه همه‌جانبه‌دیدن آقای دکتر داوری، نامه‌ای که ایشان به مناسبت سال نو ارسال فرمودند را خدمتتان تقدیم کنم:

خدمت استاد معظم حضرت آقای طاهرزاده سلام عرض می‌کنم.

امروزهم مثل بسیاری از روزها به یاد جنابعالی افتادم و لازم دانستم به مناسبت پیشامد نوروز ارادت

خود را اظهار کنم و تبریک بگویم.

مدتی پیش قرار بود نامه یا یادداشتی برای من بیاورند و من تا امروز منتظر دریافت آن نامه بودم اما وقتی در اوراق و کاغذهای خود دنبال چیزی می‌گشتم در لابلای اوراق نوشته‌های خود، چشمم به نوشته‌ای افتاد که از من نبود اما در باب نوشته‌های من بود. نمی‌دانم که چه سهوی بوده است نوشته‌ای گرامی خطاب به مرا در پوشه نوشته‌های من قرار دهند و آن نوشته از نظر من دور بماند؟ آن نوشته نه امضا دارد و نه تاریخ اما چون کلمه به کلمه و سطر به سطر آن بوی دانایی و خردمندی می‌دهد حدس قریب به یقینم این است که نوشته جنابعالی یا املا شما به شاگردانتان باشد. چنانکه می‌دانید از چهل سال پیش گروهی بوده‌اند که در پشت سپر آزادی خواهی به من ناسزا می‌گفتند و من به آنها می‌گفتم شما به گوینده کاری نداشته باشید و اگر می‌توانید گفته مرا نقد کنید ولی آنان می‌پنداشته‌اند که برای حفظ اخلاق و رسیدن به آزادی باید حریف خویش را با تهمت یا ناسزا و بد نام کردن از میدان به در کرد تا راه آزادی باز شود، آنها پی درک و بحث نبودند و آب را گل‌آلود می‌کردند.

نوشته‌ای که یافتم و از یافتنش بسیار خوشحال شدم (و هنوز به یقین نمی‌دانم نوشته کیست) پر از نکته و درس است و صاحبش از فلسفه جدید و قدیم و حکمت ایران و اسلام و از علوم کلام و شریعت آگاهی عمیق دارد هر چه فکر می‌کنم جز شما کسی را نمی‌شناسم که این مایه از خرد و حکمت و دانایی را جمع کرده باشد به همین جهت به یاد شما افتادم و مخصوصاً به یاد آوردم که از شما در علم و عمل درسها آموخته‌ام. هرچند که نتوانسته‌ام از همه آن درسها بهره کافی ببرم. در این نامه با نظر دقیق به مشکلات بعضی نوشته‌های من اشاره شده است. این فهم و دقت نظر و دانش را در کسی جز جنابعالی جمع نمی‌دانم. سخن مرا حمل بر تعارف به افکار مهم و فهم دیگران نفرمایید. دیگران هم در حوزه فهم و نظر خود شاید دقت داشته باشند اما درک زمان مطلب دیگری است. شما صاحب نظری هستید که درد فهم و ارتباطش با دین و زندگی و عمل دارید. از خواندن نوشته بهره‌ها بردم و درس آموختم. نقد عالمانه قسمتی است که جامعه و کشور ما از آن محروم است و من بسیار خوش وقتم که صاحب نظری بزرگ چون شما نارسایی‌های فکر مرا تذکر دهد.

سال نو را تبریک می‌گویم و برای وجود عزیزتان سلامت و آرامش خاطر و توفیق‌های بیشتر از خداوند
جَلَّتْ عِظْمَتُهُ مَسْئَلْتُ دَارِمَ

ارادتمند رضا داوری اردکانی

و در مورد آخرین نگاه ایشان به انقلاب اسلامی، خوب است که به سؤال و جواب شماره ۳۱۷۸۲ رجوع فرمایید. موفق باشید